

Teresa Bonet Riera

«Abans el mestre es tenia com un savi»

Titular de l'Escola de nenes a Santa Eulàlia entre 1949 i 1967.

Que recorda de Santa Eulàlia de la seva infantesa?

Sempre n'havia sentit parlar. Primer perquè hi vivien els meus avis, perquè el meu pare -el doctor Bonet- era el metge de la població i també perquè era el poble veí de Lliçà d'Amunt, encara que no hi havia massa relació entre els joves d'un poble i de l'altre. Jo em vaig formar el concepte de Santa Eulàlia com un poble tranquil, rural, treballador, acollidor, però gairebé sense conèixer la seva geografia.

Com és que decidiu ser mestra?

Els meus avis (Bonet) i la meva tieta ja eren mestres i el meu besavi, metge. Portava la vocació de mestra a la sang. Quan era petita, estava interna a un col·legi de monges de Granollers. Els diumenges a la tarda també ens hi quedàvem, i un grup de monges preparava gent que havia vingut de fora, la majoria noies que entraven al servei a les cases i que eren analfabetes. Doncs bé, jo vaig ser l'única interna que, voluntàriament, em vaig apuntar a ensenyar-les. Sobretot a llegir i a escriure. Aleshores tenia 13 anys.

I com arribeu a ser mestra?

En produir-se la guerra vaig acabar el batxillerat superior (set cursos i examen d'Estat), que no es necessitava per ser mestra, només calia el batxillerat elemental, que eren quatre anys. Però vaig fer el superior. Per tant em va semblar que fer la carrera de mestra era com tornar enrera. I em vaig decidir a estudiar Farmàcia. Llavors es va començar a rumorejar que qui tingués el batxillerat superior amb poc temps podria aconseguir el títol de mestra. I el març de 1943 va sortir el decret que recollia que